

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

Grigore ALEXANDRESCU

Poezii și proză

LITERA

biblioteca școlarului

Grigore
ALEXANDRESCU

POEZII ŞI PROZĂ

Litera
INTERNAŢIONAL
BUCUREŞTI — CHIŞINĂU

TABEL CRONOLOGIC

1810 *22 februarie* Se naşte, la Târgovişte, Grigore Alexandrescu; era fiul vistiernicului Mihai Alexandrescu şi al Mariei, născută Fusea.
Tot târgovişteni, prin naştere, erau poeţii Văcăreşti, Vasile Cârlova şi Ion Heliade Rădulescu.

1827 Îşi pierde amândoi părinţii.

1829 Apar primele periodice româneşti: Heliade scoate la Bucureşti *Curierul românesc,* iar Gheorghe Asachi, la Iaşi, *Albina românească.*

1830 Rămas orfan, pleacă la Bucureşti, la un unchi, părintele Ieremia.

1831 Se înscrie la "şcoala de limbă franţozească" a lui J. A. Vaillant, în "clasa de literatură".

1832 *6 martie* Are loc debutul literar al lui Gr. Alexandrescu, prin publicarea în *Curierul românesc* a poeziei *Miezul nopţii.*
1 mai Este elev la "Sf. Sava", pensionul lui Vaillant fiind înglobat acestui colegiu. Printre alţii, are ca profesori pe Eufrosin Poteca şi Petrache Poenaru.
În tipografia lui Heliade publică primul său volum *Eliezer şi Neftali*, poemă tradusă din Florian, însoţită la sfârşitul volumului de versuri şi fabule originale.

1834 Cu prilejul reorganizării armatei române, intră cadet în cavalerie, în scurt timp fiind înaintat la gradul de "praporcic".

1835 Se înscrie în "Societatea filarmonică" (înfiinţată în 1833), în programul căreia figura lupta "pentru cultura limbii româneşti şi înaintarea literaturii, întinderea muzicii vocale şi instrumentale în Principate şi formarea unui teatru naţional".
Publică traducerea tragediei *Alzira* sau *Americanii* de Voltaire. Ca militar, este trimis la Focşani să supravegheze, pe Milcov, mişcarea vamală între cele două Principate.

1836 Izbucneşte polemica dintre Grigore Alexandrescu şi Heliade, polemică întreţinută timp de două decenii.

1837 Părăseşte Focşanii, înaintându-şi demisia din armată.

1838 În tipografia lui Zaharia Carcalechi îi apare un alt volum de Poezii *(Elegii și fabule)*.
Începe colaborarea la primul cotidian românesc, *România*.

1840 În *Dacia literară*, apărută în același an la Iași, publică poezia *Anul 1840*.

1842 *iulie-august* Împreună cu Ion Ghica întreprinde o călătorie la mănăstirile din Oltenia. Rod al acelei "preumblări" prin locuri pline de istorie sunt câteva din cele mai bune poezii de inspirație patriotică: *Umbra lui Mircea. La Cozia, Răsăritul lunii. La Tismana, Mormintele, La Drăgășani* și acel *Memorial de călătorie*.
Este numit șef la "masa a doua a jelbilor" și a registraturii Postelniciei (Secretariatul Statului), unde are coleg pe D. Bolintineanu.
La Iași, la *Cantora Foaiei sătești*, apare cel de al treilea volum al său, *Poezii*... Ediție completă, scoasă de Al. Donici.

1844 *septembrie* Însoțește pe Gheorghe Bibescu la Focșani, la întâlnirea ce a avut-o cu Mihail Sturza, domnitorul Moldovei.
În revista *Propășirea*, din Iași, publică *Umbra lui Mircea. La Cozia* și fragmente din *Memorial de călătorie*.
decembrie Este înaintat la rangul militar de serdar.

1846 Devine membru al "Asociației literare" (înființată în 1845).
aprilie Manevra militară de cavalerie, artilerie și infanterie de pe câmpul Colentinei, la care participă ambii domnitori ai Principatelor, Gheorghe Bibescu și Mihail Sturza, îi inspiră poezia *O impresie. Dedicată oștirii române*.
23 aprilie este ridicat la rangul civil de paharnic.

1847 Colaborează la *Album științific și literar* cu *Ucigașul fără voie* și schița *O nuntă*.
În tipografia lui C. A. Rosetti și Winterhalder publică un nou volum de poezii *Suvenire și impresii, epistole și fabule,* precum și traducerea tragediei *Meropa* de Voltaire.

1848 *11 iunie* Proclamația de la Islaz. Bibescu este silit să semneze Constituția și să demisioneze.
2 august Împreună cu N. Bălcescu, Cezar Bolliac și D. Bolintineanu, face parte din Comitetul de redacție al ziarului revoluției *Poporul suveran*.
După înăbușirea revoluției este scos din postul avut la Secretariatul Statului.
Încă de la sfârșitul acestui an poartă corespondență secretă cu revoluționarii exilați.

1849 Este numit director la Arhivele Statului, post în care va rămâne până în 1854.

1850 Cumulează și funcția de secretar la Senat, funcție prin care, în 1853, devine

"membru în Comisia centrală", întocmită pentru "socotelile cheltuielilor ostăşeşti".

1852 Îl găsim şi membru în "Comisia documentală", care trebuia să facă o "desluşitoare alcătuire de toate documentele" pe care se sprijină averile mănăstireşti.

1853 *1 ianuarie* Asistă la inaugurarea noului teatru, căruia îi dedică un *Imn, destinat a se cânta la inaugurarea Teatrului.*

Este ales membru în Comitetul teatral.

I se acordă rangul civil de clucer.

3 decembrie Este înlocuit din funcţia avută la Arhivele Statului, fiind numit director al Eforiei Spitalelor civile.

1855 Colaborează la *România literară,* scoasă la Iaşi de V. Alecsandri, cu satira *Răzbunarea şoarecilor sau Moartea lui Sion* şi fabula *Iepurele, ogarul şi copoiul.*

1857 Se încheie Tratatul de pace de la Paris, unde se discută şi problema Principatelor dunărene.

1856 Se deschid Divanurile Ad-hoc. Grigore Alexandrescu publică poezia *Unirea Principatelor.*

În toamna acestui an face o excursie în Siria şi Palestina, la invitaţia lui Ion Ghica.

1859 *24 ianuarie* Unirea Ţărilor Române.

La 8 februarie, cu prilejul venirii lui Cuza la Bucureşti, îi adresează poezia *Măriei-sale domnitorului Alexandru Ioan I*, în care aclamă dubla alegere a lui Cuza ca domnitor al Moldovei şi Munteniei.

31 martie Este numit ministru la Finanţe, dar refuză postul.

3 aprilie E numit director al Departamentului Cultelor şi al Instrucţiunii Publice.

5 octombrie Pentru o scurtă vreme este ministru ad-interim la Culte.

1860 *30 martie* Este numit de Cuza membru în Comisia centrală de la Focşani, formată din 16 membri, opt moldoveni şi opt munteni. Preşedinte al Comisiei a fost numit Ştefan Golescu, iar vicepreşedinte N. Catargiu. Comisia avea ca misiune unificarea legislaţiei celor două Principate.

29 mai Se căsătoreşte cu Raluca, fiica spătarului Gavril Stamatin şi a Zoiţei, născută Bucşinescu. Stamatineştii se înrudeau cu actorul Matei Millo şi cu paharnicul C. Sion. În luna iunie se vădesc primele semne ale unei boli de

nervi. În august este restabilit, dar boala se va prelungi dramatic, cu intermitenţe, până la sfârşitul vieţii.

I se acordă o pensie imediat după izbucnirea bolii.

1861 *22 august* Se naşte fiica poetului, Angelina.

1862 Este destituit din funcţia de efor al Spitalelor civile.

1863 Apare o nouă ediţie din opera scriitorului, intitulată *Meditaţii, elegii, epistole, satire şi fabule* (la început se reeditează şi *Memorial de călătorie*).

1864 *12 februarie* Adunarea legiuitoare votează o "rentă viageră", ca recompensă naţională "bunului nostru poet".

1867 *1 martie* Apare la Iaşi revista *Convorbiri literare*.

1872 Publică volumul *Poveşti albastre*, traduceri din Eduard Laboulaye.

1877 *9 iunie* Proclamarea Independenţei statului român.

1879 *30 ianuarie* Moare soţia poetului.

1881 La Iaşi apare revista *Contemporanul*.

1882 În *Cimpoiul* publică fragmente din *Ierusalimul eliberat* de Torquato Tasso.

1885 *25 noiembrie* Se stinge din viaţă, în vârstă de 75 ani, după o lungă şi grea suferinţă. Din cortegiul funerar care i-a însoţit sicriul până la cimitirul Belu n-a lipsit bunul său prieten, Ion Ghica.